

Sygn. akt IX Ka 56/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Klaudiusz Senator

Sędziowie: SSO Adam Kabziński

SSO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 roku

sprawy P. M.

oskarżonego o przestępstwo z art.278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 25 października 2013 roku sygn. akt II K 148/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. orzeka, że Skarb Państwa ponosi koszty procesu.

IX Ka 56/ 14

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Kielcach oskarżyła P. M. o to, że w dniu 25 sierpnia 2012r. w K. wszedł do otwartego domu, a następnie z szafki znajdującej się w pokoju na poddaszu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii w postaci złotego zegarka, złotej bransoletki, dwóch takich samych pierścionków złotych, dwóch złotych łańcuszków, dwóch kolczyków w kolorze turkusowym, zawieszki złotej w kształcie słonika czym spowodował straty w wysokości 3000 złotych na szkodę J. W. tj. o popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem wydanym w dniu 25 października 2013 r. w sprawie sygn. akt IIK 148 / 13 uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu i kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wniósł prokurator, który n podstawie rt. 438 pkt 2 i 3 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 167 kpk, art. 366 § 1 kpk, art. 388 kpk i art. 424 § 2 kpk, polegającą na nie dążeniu przez Sąd do wyjaśnienia prawdy materialnej, przecenieniu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego i nie wyjaśnieniu wszystkich okoliczności przemawiających na jego niekorzyść, czego wyrazem jest danie wiary oskarżonemu, iż przebieg kradzieży oraz dokładny opis miejsca czynu został mu opisany dokładnie przez funkcjonariuszy Policji przed czynnościami

przesłuchania a następnie wymuszenie wyjaśnień przez policjantów za pomocą gróźb bezprawnych oraz pozbawienie swobody wypowiedzi jak również bezkrytycznemu daniu wiary zeznaniom członków rodziny złożonym po znacznym upływie czasu, iż w dniu zdarzenia oskarżony przebywał w miejscu zamieszkania.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na wykazanie po stronie oskarżonego P. M. w sposób pewny i niewątpliwy zamiaru kierunkowego zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotych wyrobów, podczas gdy ustalenia poczynione w trakcie postępowania toczącego się przeciwko w/w pozwalają stwierdzić w sposób nie budzący wątpliwości, że P. M. w sposób świadomy i celowy wszedł do domu zamieszkałego przez J. W. domu skąd po dokonaniu penetracji pomieszczeń mieszkalnych na piętrze budynku z nie zamkniętej szafki i po otwarciu drewnianej szkatułki dokonał zaboru złotej biżuterii a następnie po spotkaniu z pokrzywdzoną podał numer telefonu komórkowego należący do swojego ojca

Formułując zarzuty jak wyżej skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jako oczywiście bezzasadna na uwzględnienie nie zasługuje. Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Rejonowy w toku rozpoznawania niniejszej sprawy nie naruszył wskazanych w apelacji przepisów prawa karnego procesowego.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd ten uwzględnił zarówno okoliczności przemawiające na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego. Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów nie wykracza poza ramy zakreślone przepisem art. 7 kpk.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił zarówno wyjaśnienia oskarżonego, jak i zeznania świadków, w tym pokrzywdzonej J. W., oraz funkcjonariuszy policji, którzy przesłuchiwali oskarżonego jak również członków najbliższej rodziny oskarżonego i świadka P. K..

Sąd ten wyciągnął również prawidłowe wnioski z opinii sporządzonej przez biegłego J. G..

Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy jest oceną wszechstronną i szczegółową.

Sąd Okręgowy w pełni ją akceptuje, stąd nie potrzeby ponownego jej dokonywania.

Skarżący polemizując z oceną dowodów przeprowadzoną przez Sąd I instancji w istocie rzeczy nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów, które były w stanie podważyć tę ocenę.

Również wyartykułowany przez skarżącego zarzut błędów w ustaleniach faktycznych nie jest zasadny.

W pierwszej kolejności przypomnieć należy, że błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy Sąd orzekający w I instancji dopuścił się uchybienia przy ocenie materiału dowodowego, polegającego na nieuwzględnieniu przy jej dokonaniu zasad logiki, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, jak też całokształtu ujawnionych okoliczności.

Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Z prawidłowo ocenionego przez Sąd I instancji materiału dowodowego nie wynika w sposób oczywisty i pewny, że oskarżony był sprawcą zarzucanego mu czynu. W tej sytuacji, z zachowaniem argumentacji prawidłowo przedstawionej w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, Sąd Rejonowy prawidłowo postąpił uniewinniając oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

(SSO Ewa Opozda- Kałka) (SSO Klaudiusz Senator) (SSO Adam Kabziński)